

for Flertallet har stillet sig som det Væsentligste, er, for at jeg atter skal gjentage det, at forhindre, at en Flaadeafdeling, som fører et Landgangsforp, hurtigt skulde kunne oversføre dette fra eet Punkt af Sjællands Kyst til et andet. Dette vilde imidlertid ikke kunne lade sig gjøre ved at benytte Veien gennem Lillebælt, og derfor er det, at Lillebælt kommer til at staa for os i anden Række, medens det Væsentlige, hvorom det gjælder, er at gjøre, hvad vi formaa for en Spærring af de andre to Farvande, Storebælt og Drefund, hvilket vi tænke os opnaaet ved Hjælp af Flaaden. Den ærede Krigsminister brugte endelig nogle Udtryk om Flertallets Forslag til en Organisation af Hæren, Udtryk, som jeg her kun skal gjentage, for at modsig dem. Han mente, at vi derigjennem havde foreslaaet en Reduktion og Oplosning af den danske Hær. Vi komme senere tilbage til disse Spørgsmaal, naar de vedkommende Love foreligge, og jeg tror ikke, at den ærede Minister da skal være istand til at bevise Rigtigheden af de Udtryk, han her har brugt, og som maaske ogsaa vare stærkere, end han egentlig kunde staa ved. Det væsentligste Punkt for den ærede Krigsminister var jo det store Søfort paa Middelgrunden, og han forsvarede dette og inoødig de Indvendinger, som fra min Side vare fremkomne derimod, derved, at han ansaa dette Fort for at være i det Væsentlige tilstrækkeligt, og han søiede til, at der fra hans Side ikke var intenderet flere Forter. Men den ærede Krigsminister maa jo dog erkjende, at det ikke kan være Nok for os, at en enkelt Krigsminister kommer til os med den Udtalelse, at et saadant enkelt Fort er tilstrækkeligt eller i det Væsentlige tilstrækkeligt, naar vi fra de Sagkyndiges Side have Udtalelser om det Modsatte, naar det er udtalt, at der til Forsvaret af Kjøbenhavn fra Søfiden udfordres en Forlinie, en Fortrække; medens der kan være delte Meninger om, hvor mange der udtræves, har der ikke været delte Meninger om, at eet Fort ikke er tilstrækkeligt. Naar den ærede Krigsminister beraabte sig paa Udtalelser fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgtreds (Overmoes), saa vil dette jo heller ikke kunne være rigtigt, thi vi have jo af det nævnte ærede Medlem ligeledes Udtalelser saavel for, at en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning ikke er strengt nødvendigt, som dernæst, at dersom den skal foretages, saa maa den være udstrakt til en Række Forter og ikke blive staaende ved eet. Jeg ser ikke rettere, end at vi i et Forsvar for Kjøbenhavns Rhed, der hviler paa flydende Forter, have et Middel, som vi maa anse for at være netop

svarende til vort Behov, og at et saadant ligger indenfor Grændser, som vi ere istand til at overse. Naar man derimod har indvendt, at de flydende Forter skulde være svage netop overfor Udsviklingen af Søminevesenet, navnlig de aktive Søminer, og naar man mener, at i den Henseende var et fast Fort afgjort anderledes, saa er der Ingen, der negter, at i og for sig er et fast Fort i Sammenligning med et flydende Fort det sikreste; derom kan der fornuftigvis ikke være delte Meninger. Men paa den anden Side maa jeg ogsaa modsig, at et fast Fort skulde være aldeles usaarligt af de aktive Søminer. Jeg anser det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse de Whiteheadske Torpedos ville have paa Beton, for aldeles ubefaret, og det er saa usikkert, at jeg betragter det som ligesaa nødvendigt at omgive et fast Fort under Vandlinien med de samme Dækningsmidler mod aktive Søminer, som det kunde være nødvendigt at omgive en Flaade med, saasom Garn, Bjælker og andre Midler, der paa denne Maade benyttes til Dækning. — Der er blevet sagt — og det er et Punkt, hvor vi fra flere Sider ere blevne stærkt angrebne — at vi i det Forslag, som vi ere fremkomne med, ikke ere gaaede ind paa at give Bevilling til Forstærkning af de nuværende Søforter. Jeg skal minde om, at der om dette Spørgsmaal ikke er delte Meninger, forsaavidt som Alle have erkjendt, at naar disse Forter skulde anvendes til Forsvar for Kjøbenhavn, maatte der gjøres Mere eller Mindre til deres Fuldstændiggjørelse; men der har været i høi Grad delte Meninger om, hvor meget der skulde gjøres derved. Det er jo ganske vist, at der for dem, der se paa en fremtidig Mulighed af, at Kjøbenhavns befæstede Forsvar ogsaa fra Søfiden skulde opgives, er mindre Tilbøjelighed til at gaa ind paa store Foranstaltninger med Hensyn til de nuværende Søforter, men ligesom vi i en Række have bevilget Midler til forskellige Forbedringer af de nuværende Søforter, saaledes anse vi det jo heller ikke for at være usandsynligt — jeg anser det for at være rimeligt — at man ogsaa fremdeles, saalænge de nuværende Søforter kunne blive anvendte, vil ad ordinær Vej komme til at fortsætte med de Bevillinger, som man hidtil har givet. I den Henseende skal jeg minde om, at vi i Aar have givet Bevilling til de sidste 11te Kanoner paa Søforterne, til de sidste 10te Stkr. er den første Bevilling givet i Aar, og jeg skal minde om, at der ogsaa paa Finansloven i Aar er givet Bevilling til en Ombygning af Strickers Batteri, som ogsaa henhører til Søfortlinien.